

Đổi Vị

Á Nghi

Tuần này đi câu cá, chàng muốn đổi thực đơn món gì thật đơn giản, nhẹ nhàng. Nàng đề nghị: bánh mì chả lụa và được chàng đồng ý ngay. Thế là buổi chiều đầu bếp đi chợ, rồi về lo bếp núc chừng vài tiếng là nàng đã hấp xong mấy đòn chả lụa thật ngon, làm cà rốt chua ngọt rất dòn, rửa mọi thứ rau ăn kèm, với giấm, muối sạch sẽ đầu vào đó, rau quay ráo nước, ớt và mọi thứ cũng đã sẵn sàng trong các hộp gọn gàng.

Bốn giờ sáng hôm sau thức dậy, chỉ cần 15 phút là nàng nướng xong bánh mì như mới ra lò, thêm nửa giờ để chuẩn bị vài bình thủy nước trà thơm, cà phê ngon; lấy thêm nước lọc trong tủ lạnh. Sách báo để đọc cũng đã có, nàng chia 2 phần nóng lạnh ra riêng biệt và chất mọi thứ lên xe.
Xong!

“Nào anh em ta cùng nhau lên đàng!...” Chàng hát vang phấn khởi.

*

Đã gần một giờ trưa mà chàng chưa câu được con cá nào. Mọi tuần thì giờ này chàng đã có vài con cần câu. Thấy chàng không vui, nàng đề nghị ăn trưa.

Trên thảm cỏ xanh, gần cụm hoa dại vàng rực li ti, gió thật mát và sóng vỗ nhẹ nhẹ: mọi thức ăn được bày ra bờ hồ trông thật hấp dẫn: màu nâu của bánh mì baguette và sandwich whole wheat dòn rụm bên mấy cái hộp có màu xanh của hành lá, ngò, hành trắng thái mỏng chen chúc bên màu cam cam mượt mượt của những sợi cà rốt và màu ớt hiểm đỏ kích thích cơn đói cồn cào. Nhìn màu xanh của dưa leo, sà lách xanh non mơn mớn bên cạnh hộp bơ Ý vàng vàng mà thêm... v...v...

Chàng hỏi:

- Đói bụng quá rồi nghe em!

Miệng “ạ”, tay nàng lui cui bày tiếp cho hết mọi thứ ra.

Thùng nào cũng trống trơn rồi mà vẫn còn thiếu một thứ: chả lụa. Nàng thất vọng:

- Anh ơi! Chả lụa vẫn còn “lụa” là nằm ngủ ở nhà rồi. Chả có ... chả thì đành ăn... chay với bơ hay muối tiêu vậy.

- Không sao! Em phết bơ, rắc chút muối tiêu lên đi! Ăn với bánh mì dòn cũng ngon rồi

Nàng lại “ạ” và lại cúi húi tim, nhưng:

- Anh ơi! Em tìm mãi cũng... chả thấy muối tiêu đâu, nó hãy còn “lụa là” chung với... chả rồi!

Chàng không nói gì, chỉ nhìn nàng mà cười suốt buổi trong khi cầm khúc bánh mì phết bơ thơm lừng nhai rầu rầu.

Nàng cũng chẳng nói chi, cứ nhìn chàng mà cười... trù.

Không tu mà hôm nay họ chưa sát sanh, lại có được một bữa ăn chay... đổi vị với bánh mì bơ kẹp rau thật ngon miệng

*

Quả thật phục những ai “mặn mà trường chay” mà phải kiêng ăn... “mặn”!

Càng phục hơn, thời kỳ chàng nàng cùng mấy chục triệu dân VN đã nhai bo bo muốn sái cả quai hàm, nếu không muốn ăn bột mốc Liên Xô quanh năm suốt tháng.

Có điều lạ là bây giờ, sau hơn 40 năm cưỡng chiếm đất nước thì gần như cả nước đang..... kiêng đủ thứ để nuôi đảng mà chẳng có một ai phục cả! **Phải Đổi Vị Cho Toàn Dân Mau Thôi!**

Á Nghi, 20-6-2015